

De Lier 10 jaar - Pinksteren , 8 juni 2014.

Getuigenis van Marleen Declerck:

Beste Liervrienden,

Soms kan ik het niet laten om van mijn happinez scheurkalender de blaadjes vroegtijdig af te scheuren...

Vandaag was het volgende geschreven: "Blaas je adem in mijn longen, stroom mijn ziel weer vol" (Huub Oosterhuis)

Zoiets hebben we allemaal nodig om elke dag verder te leven...

Inspiratie komt meestal onverwachts... Toen Karel mij vroeg om hier een woordje te zeggen waar we met De Lier willen staan binnen 10 jaar, dacht ik hoe kunnen we dat weten? Zullen we er nog zijn ?

Na de prachtige viering met de Drempeliers dacht ik, dit zal het zijn, binnen 10 jaar zal de jeugd hier de baas zijn. Misschien kan er via scholen, jeugdbewegingen enz. meer verteld worden over de Lier, misschien kunnen ze eens een viering bijwonen de zondagvoormiddag?

In de 6 jaar dat ik de vieringen bijwoonde om te zingen en alles van dichtbij mee te maken, is er echt niets veranderd. Dus het zijn onze jongeren die zullen moeten zingen, een instrument bespelen, dat hebben ze trouwens prachtig bewezen op de drempelviering. Binnen 10 jaar zal ook het gebouw aangepast worden, met een traplift ? of een lift ? of een roltrap ?, zodat ook mensen met beperkingen gemakkelijk de viering kunnen bijwonen.

De tijd gaat zo vreselijk snel, en soms willen we ons de zondagmorgen nog wel eens draaien, maar wat is tijd...

Tijd is iets en tijd is niets

't is een vleugel of een fiets

Tijd is net zo iets als 'weer'

Wie geen tijd heeft leeft niet meer (Toon Hermans)

Getuigenis van Elke Janssoone

Bij een feest horen **vlaggetjes...**
en laat ons er misschien **tien** nemen...
voor de komende tien jaar...

1. Als ik spreek vanuit een persoonlijke invulling dan staat de eerste vlag voor een verdere vlotte samenwerking met Nele in het begeleiden van de Drempeliers.

2. Het jaar nadien zou het mooi zijn mocht Lars hier z'n eerste communie kunnen doen... Het is belangrijk dat we onze 'jeugd' blijven een warme plek geven in de Lier en hen op een niet dwingende manier laten kennis maken met die dingen waarin wij geloven!

3. Het volgende jaar zijn Pieter en ik tien jaar getrouwd en 20 jaar samen... als dat geen reden voor een dankviering is... En zo denk ik, dat iedereen hier aanwezig zich wel een 'te vieren moment' voor de geest kan halen voor ergens in de komende tien jaar. Want het leven vieren en 'al wat ons lief is' met elkaar delen, helpt ons stil te staan bij de schoonheid van het leven.

4. Maar laat ons zeker ook een gemeenschap blijven om leed samen te dragen. Niet enkel tijdens het breken van het brood maar over de zondagen heen! Een vierde vlag dus voor alle dagen die zwaar om dragen zullen zijn maar waar we als gemeenschap als vangnet kunnen dienen.

5 en 6. Over een goeie vijf jaar zou het al aan ons Lisa zijn om haar eerste communie te doen en het jaar nadien stapt Lars hier over de drempel. Vlag vijf en zes dus voor het samen vieren en beleven van sacramenten als verdichtingsmoment en belijdenis van ons geloof.

7 en 8. Voor de twee jaar nadien, kon ik voorlopig niet voor een invulling zorgen... tenzij, Pieter, we nog voor een derde kindje zouden gaan... Maar het lijkt mij een beter voorstel om de Lier verder uit te breiden met jonge gezinnen. Het blijft een grote uitdaging voor de toekomst om de Lier nog meer bekendheid te geven en een vindplaats te zijn voor 'zoekende mensen'... zonder hierbij te moeten 'ronselen'.

9. De voorlaatste vlag is de vlag van iedere zondag. De Lier, het vieren van de eucharistie als rustpunt in je week. Voeding vanuit het evangelie om de nieuwe week aan te kunnen. Doorgeven van het geloof aan de jonge generatie en leren van het doorleefd geloof van de (iets) oudere generatie.

10. De laatste vlag staat natuurlijk voor het nog grotere feest van 20 jaar Lier

En tot slot. Bij een feest horen ook ballonnen.
Laat ons uitademen wat we vieren...
Vanuit het evangelie
Met krachtige daden
In de wereld staan

Getuigenis van Adrie Oosterling

De Lier in de komende tien jaar:

- Een plek op de begane grond, het liefst zichtbaar in de stad, zodat ouderen en rolstoelers ook kunnen komen
- Vieringenruimte die ecologisch verantwoord verwarmd en verlicht wordt
- **Jongeren en liturgie:**
 - + een **muziekatelier** waar ze samen kunnen oefenen, o.a. muziek voor de liturgie. Stimuleren: tekstten op muziek zetten, zelf dingen verzinnen.....liederen of andere muzikale expressies van de bijbelverhalen, samenspelen, kleine concerten voor ouderen enz.
 - + een **“drukkerij”**, waar jongeren gestimuleerd worden grafisch te ontwerpen en lay-outen. Het wekelijkse liturgieblad wordt er gemaakt. Nieuwsbrieven, prenten m.b.t. de viering, wenskaarten, visitekaartjes, enz., maar ook flatscreen- en beamerbeeldmateriaal (inpasbaar in vieringen??)
 - + een **creatief atelier** waar de verhalen uit de liturgie, maar ook de eigen ervaringen en verhalen, verbeeld kunnen worden: beelden, collages, coulissen, levensgrote kartonnen bladzijden enz.
 - + een **kook- en bakplek** voor koekjes en gebak bij de koffie, brood voor de viering, met een **koffieschenkpunt** waar jongeren de koffie na de viering kunnen voorbereiden.
 - + **de “spot on” ronde tafel:** aan deze tafel zetten jongeren in overleg een persoon die ze kennen, groep uit directe omgeving/eigen maatschappij of een medewereldburger in het midden: het gaat om aandacht geven, hulp bieden, noemen, of actie ondernemen.
 - + **de tuin:** moeder aarde als biotoop. Leerterrein voor heelheid van de schepping. (een tuin in de stad bij een kerkelijk gebouw o.i.d.)
 - + **geloven in Europa:** een ruimte waar op allerlei manieren geloofsbeleving in Europese landen wordt verbeeld. Jongeren uit die landen worden uitgenodigd hun verhaal te komen doen.

1. Deze ateliers/leerplekken moeten liefst enigszins gegroepeerd liggen rondom of in de buurt van de vieringenruimte.

2. De wens van de jongere staat centraal: waar wil je je mee bezighouden, wat wil je doen, wat wil je worden...
Een atelier start pas als een jongere er naar vraagt. Niet eerst een aanbod dus, maar eerst de vraag.

3. Inhoudelijk worden vanuit de vieringengroep zaken zoals teksten, onderwerpen, thema's, verbanden tussen doen en bijbels perspectief enz. aangereikt.

4. Praktisch gezien kan een jongere er zijn interesse voor een vakgebied of activiteit uitbouwen, testen, bespreken in een niet-schoolse setting, dus meer verantwoordelijkheid en meer direct contact met “de wereld”.

**5. De ateliers zijn zoveel mogelijk levensecht: schakels tussen kindertijd en volwassenheid, een speeltuin voor adolescenten.
Jongeren kunnen er ook op weekdays terecht.**

- 6. Namen:**
- a. gedoe
 - b. doe maar
 - c. het plein
 - d. me
 - e. de professie
 - f. de vaktuin
 - g. het verlangen
 - h. het handwerk
 - i. het verschil
 - j. ?????

Motivatie om de jongeren een dergelijk kader aan te reiken

**De bijbel gaat over het leven, doet handreikingen waar het gaat om ontmoeten, omgaan met, ontzien, liefhebben enz.
Eigen ontwikkeling en dagelijkse bezigheden hebben alles te maken met het leven vanuit een bijbels visioen.**

Wat de vorm van de vieringen voor jongeren betreft stel ik me voor (nu even): een gezamenlijke start, een middenstuk met ieder zijn eigen activiteit en een slotstuk waarbij iedereen weer samen komt.

- **De vieringen**

- + Ontwikkeling van een liederen oefen plek, waar bezoekers van De Lier zich liedmateriaal meer eigen kunnen maken, b.v. 1 x per twee maanden
- + meer instrumentalisten (zie muziekatelier hierboven)
- + een platform voor schrijvers van liturgische muziek: b.v. Guido, Jozef S. Adriaan, Jessica. Iets nadrukkelijker in een groepje plaatsen.
Voordat je het weet heb je een proeftuin voor nieuw materiaal
- + De Lier en Yot wat meer als broer en zus presenteren.
Yot is al een mooie plek voor lezingen, cursussen enz.
- + De Magdalenakerk en De Nieuwe Pastorie zijn samen een mooie site voor verdere ontwikkelingen. Vieringen doen in de kerk vergt denk ik nog wel een artistieke ingreep die een ruimte creëert met meer intimiteit, in sfeer verder weg van de traditionele parochiekerk.
Een plek nog meer in de binnenstad zou ook goed zijn.

Getuigenis van Johan Rosseel

Waar willen we met De Lier binnen 10 jaar staan?

Dat was de vraag. Ik begin met “Waar staan we nu?”

Als ik de gemiddelde leeftijd schat, dan merk ik dat deze van jaar tot jaar blijkt toe te nemen.

Enerzijds denk ik aan velen van ons die mei '68 als leerling of student hebben meegemaakt en nu gelukkig en gezond ouder worden. **Zij, wij** slepen een hele ervaring en lange ontwikkeling met ons mee en zijn al jaar en dag progressief. Velen zullen er binnen 10 jaar nog bij zijn. **Zeker**.

Anderzijds zie ik dat veel jong bloed – kinderen van Liergangers – om welke reden dan ook, studie, verhuis – afhaken en dat er ook haast geen andere jongeren (in de heel ruime zin) bijkomen.... Jongeren, zijn de toekomst van de wereld en dus ook van De Lier.

Ik denk dat we jeugd meer moeten aanspreken.

Speciale vieringen – dopen – huwelijksbeloften – ronde verjaardagen – drempelvieringen en “kerkelijke” feestdagen zijn gedenkwaardig en bereiken veel externen – noem ze genodigden. Dat moeten we zo houden.

Sommigen blijven en komen vervolgens ook naar de “**gewone**” vieringen – hoewel, zijn ze ooit **gewoon**?

Is de drempel te hoog?

Letterlijk, zeker voor minder mobiele. Figuurlijk, ook – want de lat lag hoog en moet hoog blijven liggen.

Zelf ben ik een zogenaamd bèatatype, wegenschappelijk gevormd, rationeel, realistisch, een ongelovige Thomas. Toch vind ik hier mijn gading, hoewel er bij mij meestal niet veel blijft hangen van de heerlijk doorwrochte bijdragen van mede-Liergangers en voorgangers.

Hun inzet, de uitstraling en de passie van de getuigen, het samenzijn met min of meer gelijkgestemden doen me deugd en zullen me blijven deugd doen. Nu nog anderen warm maken.

Dat is mijn antwoord op de vraag “Waar willen we met De Lier binnen 10 jaar staan?”

Getuigenis van Jan Geerts:

Vandaag vieren wij "10 jaar De Lier".

Wij, de kleine groep van getrouwen die elke zondag hier in het Sint-Leocollege bijeenkomt. Vandaag bezinnen wij ons op de volgende 10 jaren: hoe is onze droom?

Ik denk bij deze vraag aan de profeet Elia in het boek Koningen. God zegt daar tegen de profeet: Ga naar buiten en treedt voor de Heer op de berg. Toen trok de Heer voorbij. Er ging een zware storm voor de Heer uit, maar de Heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving, maar ook daarin was de Heer niet. Toen volgde het vuur, maar de Heer was ook niet in het vuur. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Daarin spreekt God, in het suizen van een zachte bries.

God zegt daarmee "Ik ben niet op de plaatsen waar je mij normaal zou verwachten, maar in "de stem van dunne stilte". Niet in gedruis en geraas. Het heilige is niet te vinden op grote plaatsen maar op stille plekken, op momenten van verwondering, zoals bij de geboorte van een kind, bij een sterfbed. In het lawaai van de moderne tijd zoeken naar "de stem van dunne stilte" is zoeken naar het heilige in de levens van concrete, individuele mensen.

Waar toe is deze, onze geloofsgemeenschap, in dunne stilte, dan geroepen?

Ik denk dat wij geroepen zijn om zelf vorm te geven aan kerk zijn; dat wil zeggen een gemeenschap te zijn die gelooft in eigen kracht en eigen inzicht; die daarvoor niet wacht op de autorisatie van hogerhand; ik denk ook aan een gemeenschap die trouw is aan de traditie, hetgeen iets anders is dan zich schikken en plooiën naar de hiërarchie.

Ik geloof in de kleine groep van mensen zoals wij in het leven van elke dag in klein verband met elkaar samenleven, zodanig dat wij elkaar nabij zijn en elkaar bezielen, met elkaar leven in bezield verband; de gemeenschap die om elkaar geeft, die begaan is met elkaars lief en leed, voor elkaar zorg draagt en elkaar ondersteunt. Ik geloof in de gemeenschap die dit elke zondag viert en dit uitdraagt.

Dit wens ik ons toe; zo zijn wij De Lier.